

Nikt i nic

Przychodzi pacjentka do psycholożki:

– Pani doktor! Mam poważny problem. Nic mnie nie cieszy, na nic nie mam siły ani ochoty. Od kilku dni nic nie jem, w nocy nie mogę spać. W pracy robię wszystko mechanicznie, przeciwko niczemu nie protestuję, funkcjonuję jak robot. Niczym się nie interesuję, wszystko jest mi obojętne. Godzinami patrzę w okno i o niczym nie myślę. Nikt mnie nie rozumie. Próbowałam rozmawiać o tym z mężem, ale bez skutku. Nikomu nic już nie mówię. Od nikogo nie mam pomocy, na nikogo nie mogę liczyć... Czuję się źle. Z nikim się nie spotykam, bo przy nikim nie czuję się dobrze. Czy to depresja?!

Słownictwo:

nic mnie nie cieszy – nic nie daje mi radości

na nic nie mam siły – nie mam energii, żeby coś zrobić

mechanicznie – automatycznie

przeciwko + C. – kontra

wszystko jest mi obojętne – nie mam żadnych emocji

godzinami – przez wiele godzin

bez skutku – bez rezultatu

liczyć (liczę, liczysz) na + B. – polegać na + Msc., móc zaufać

Przeczytaj odmianę nikt i nic:

nikt	nic
M. nikt	M. nic
D. nikogo	D. nic/niczego
C. nikomu	C. niczemu
B. nikogo	B. nic
N. nikim	N. niczym
Msc. nikim	Msc. niczym
W. nikt	W. nic

Czy wiesz, że po polsku po tych słowach musi być negacja? Mówimy na przykład:

„Nic nie umiem”, „Nikt mnie nie rozumie”, „Z nikim się nie spotykam”.

W praktyce nie używamy form wołacza.

Ćwiczenia

1 Proszę uzupełnić zdania słowem **nikt** w odpowiedniej formie.

1. nie kupiliśmy prezentu.
2. Z się nie widziałem.
3. O nie pytałam.
4. nie wie, gdzie jesteś?
5. W nie jestem zakochany.

2 Proszę uzupełnić zdania słowem **nic** w odpowiedniej formie.

1. się nie interesujecie?
2. Na nie mam ochoty.
3. nie jest dla mnie ważne.
4. W nie jestem dobry.
5. Nikomu nie powiedziałem.

Nikt i nic

Odpowiedzi do ćwiczeń

1. Nikomu (celownik), 2. nikim (narzędnik), 3. nikogo (biernik), 4. Nikt (mianownik), 5. nikim (miejscownik).
2. 1. Niczym (narzędnik), 2. nic (biernik), 3. Nic (mianownik), 4. niczym (miejscownik), 5. nic/niczego (dopełniacz).